

[Poul Andersen]

det er jo ikke et problem, der først er opstået efter regeringsskiftet.

Derfor er det et udtryk for handlekraft, at denne regering har indgået denne aftale samt indset nødvendigheden af, at undervisningsministeren får en hjemmel til at gribe ind, hvis dimensioneringerne ikke overholdes.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der nu og i fremtiden er det fornødne uddannede personale til at tage sig af de opgaver, der er inden for social- og sundhedsområdet, samt at det personale, der skal varetage disse opgaver, har de fornødne kvalifikationer til at løse opgaverne på disse vigtige områder.

Socialdemokratiet kan derfor tilslutte sig lovforslaget.

Eva Møller (KF):

Det fremgår af ministerens skriftlige fremsættelse, at lovforslaget skal ses som en forlængelse af den indgåede aftale af 11. april 1994 mellem regeringen, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd.

Det siges i aftalen af 11. april 1994, at der er opnået enighed mellem disse parter, og at man mener, at aftalen både på kort og på lang sigt kan bidrage til at sikre det fornødne kvalificerede personale på plejeområdet og dermed bidrage til opfyldelsen af de indgåede aftaler om større operationskapacitet og kortere ventetider.

I Det Konservative Folkeparti er vi naturligvis helt enige i, at der skal være det nødvendige personale. Vi glæder os derfor også over, at aftalen sikrer – det siger den da i hvert fald selv – at der både på kort og på lang sigt kan skaffes det nødvendige personale, så man kan få større operationskapacitet og kortere ventetider.

Men når jeg læser aftalen, kan jeg ikke på noget tidspunkt se, at der kræves lovgivning for at få opfyldt den. Jeg vil derfor spørge undervisningsministeren: Er denne lovgivning et udtryk for, at man alligevel ikke stoler på sine aftalepartnere, at man ikke forventer, at de vil leve op til de aftaler, der er indgået? Hvorfor skal der overhovedet lovgives? Hvad siger Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Dansk Sygeplejeråd og Forbundet af Offentligt Ansatte i Danmark til denne aftale?

Det vil vi meget gerne høre, og vi vil også gerne høre deres kommentarer til det. Det ser vi frem til.

Vi har også noteret os, at der rent faktisk står, at der skal fremsendes en redegørelse for resultatet og overvejelserne til regeringen inden den 14. maj. Hvad er baggrunden for, at det er nødvendigt at lovgive, inden denne redegørelse er fremsendt til regeringen?

Vi er som sagt enige i den overordnede målsætning med aftalen af 11. april, og jeg kan også sige, at vi har ingen problemer med de rent tekniske ændringsforslag, der ligger i de tre første paragraffer, og som går ud på at skabe et øget rekrutteringsgrundlag. Der har vi ingen problemer; men i det andet synes vi der er en lang række uafklarede problemer, som vi gerne vil have lov til at se på under udvalgsarbejdet.

Johnny Killerup (V):

Indledningsvis må jeg også på Venstres vegne udtrykke en vis forundring over det fremsatte lovforslag.

Venstre er ganske klar over de meget store problemer med hensyn til at få oprettet praktikpladser til social- og sundhedsselever i primær- og amtskommunerne. Men som fru Eva Møller også gjorde opmærksom på, er det blot tre uger siden, at bl.a. Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen aftalte med regeringen at indhente oplysninger om, hvorledes de knap 2.000 praktikpladser kan oprettes allerede her i 1994. Og i aftalen af 11. april forpligtede KL og Amtsrådsforeningen sig også til allerede inden den 14. maj at fremsende en redegørelse over deres overvejelser med hensyn til de initiativer, der skulle træde i kraft for at få denne aftale til at fungere.

Alligevel tager undervisningsministeren tilsyneladende sorgen på forskud kun tre uger efter, at aftalen er indgået, og 14 dage før redegørelsen skal være fremsendt, og vil med dette forslag sikre sig retten til billedligt talt at kunne give kommunerne piskene, såfremt de ikke får oprettet praktikpladserne. Det er så meget mere overraskende, som det jo ellers er denne regerings varemærke, at den konstant får alting analyseret og vurderet i arbejdsgrupper, inden den træffer beslutninger.

Undervisningsministeren er jo også bekendt med, at der i forbindelse med de kommende